

DOM

afsagt den 8. maj 2012 af Vestre Landsrets 2. afdeling (dommerne Annette Dellgren, Lisbeth Parbo og Berit Viegard Andersson (kst.) med domsmænd) i ankesag

V.L. S-2788-11

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

født den **Dato** 1964

(advokat Henrik Garlik Jensen, Aarhus)

Retten i Aalborg har den 25. november 2011 afsagt dom i 1. instans (rettens nr. 9-3141/2011).

Påstande

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpende.

Forurettede 3 (F3) har gentaget sin påstand om en tortgodtgørelse på 15.000 kr. med tillæg af renter.

Tiltalte har påstået dommens afgørelse herom stadfæstet.

Supplerende oplysninger

Der er vedrørende tiltaltes kontakt med [F1] dokumenteret sms'er, der er udvekslet i perioden fra den 9. til den 17. november 2009, og 2 billedbeskeder fra tiltalte, sendt den 14. november 2009. Sms'erne er fra den 13. november 2010 kl. 16.28 til den 17. november 2009 kl. 8.40 sendt til og fra tiltaltes private mobiltelefon. I øvrigt er kontakten foregået via tiltaltes tjenestetelefon [Forurettede 1 (F1)]

Der er vedrørende tiltaltes kontakt med [Forurettede 2 (F2)] dokumenteret sms'er, som tiltalte har sendt i perioden fra den 8. juli til den 9. august 2010 og den 2. september 2010. Fra den 9. juli 2010 er en stor del af tiltaltes sms'er sendt fra hans private mobiltelefon og resten fra hans tjenestetelefon.

Der er vedrørende tiltaltes kontakt med [F3] dokumenteret sms'er, som tiltalte har sendt i perioden fra den 11. til den 16. juni 2010. Heraf er en enkelt sms sendt fra hans private mobiltelefon og resten fra hans tjenestetelefon. Der er i perioden fra den 11. juni til den 25. august 2010 registreret 1.015 opkald fra tjenestetelefonen til [F3], heraf langt størstedelen er sms'er.

Kriminalforsorgen, Afdelingen i [Område 1], har den 13. april 2012 udfærdiget en personundersøgelse vedrørende tiltalte.

Forklaringer

Tiltalte og vidnerne [F1], [F2] og [F3] har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Der er endvidere afgivet vidneforklaring af kriminalassistent [Person 7]

Tiltalte har supplerende forklaret vedrørende kontakten med [F1], at han frem til suspensionen ikke så [F1] efter hendes besøg hos [Person 1 (P1)]. Han husker ikke, hvor lang tid besøget tog, men det plejer at tage ½ time. [P1] var en af afhopperne fra Bandidos og blev derefter fulgyldigt medlem af Hells Angels. Han havde kun få opgaver i forbindelse med sagen mod [P1]. Han ønsker ikke at besvare yderligere spørgsmål om [P1], men han har ikke haft nogen dårlige oplevelser med ham. Han vil ikke for-

holde sig til, hvor farlig P1 er. Hans og F1's forhold udviklede sig til at blive privat. Det var ikke noget, han havde planlagt. Hun kom til at betyde utroligt meget for ham i den periode, de havde kontakt. De afsluttede kontakten, fordi de begge vågnede op og blev klar over, at det ikke kunne blive til noget. F1 ville afslutte kontakten af frygt for "de gule" = Bandidos. Han ville næsten samtidig slutte kontakten. Han trak kontakten over på sin private telefon, fordi det var blevet en privat kontakt.

Foreholdt sms den 14. november 2009 kl. 13.42 har tiltalte forklaret, at han ikke skrev om de mulige konsekvenser af P1's sag for at få en relation til F1. F1 gav blandede signaler om, hvorvidt P1 var hendes kæreste. Tiltalte var ikke 100 % sikker på, at hun var P1's kæreste. F1 stillede nogle gange i de private samtaler faglige spørgsmål om f.eks. P1's flytning, og da tiltalte er høflig, svarede han på spørgsmålene. Han sendte foto af sit erigerede lem, fordi F1 udfordrede ham til det. Når han i en sms nævnte de grå sider af sit job, tænkte han på, at omstillingen til et stillesiddende job var svær for ham. Før han i 2007 fik jobbet som efterforsker i afdelingen for organiseret kriminalitet, havde han haft et meget udfarende og udadvendt arbejde, hvor han bl.a. havde kontakt med rockergrupperinger. I afdelingen for organiseret kriminalitet var man meget interesseret i informationer om rockerne, og han havde selv kontakt med flere meddelere. Der er ikke skrevne regler om, hvordan en sådan kontakt skal foregå.

Når han i sms'en den 17. november 2009 kl. 8.23 nævnte, at han var gået over stregen, havde det sammenhæng med, at han havde fået moralske skrupler i forhold til sin kone. Han havde selv overvejet at slutte kontakten, før F1 skrev om det. Det er hans opfattelse, at F1 og han var lige gode om sms-korrespondancen. I den efterfølgende kontakt brugte han tjenestetelefonen, og han skrev både for- og efternavn for at markere, at den private korrespondance var afsluttet. Han opfattede ikke korrespondancen med F1 som noget, der kunne bringe hans kolleger i fare. Han kan ikke sige, om der har været korrespondance med F1 ud over det, der er gengivet i sagen.

P1 sad i Randers Arrest, og det var tiltaltes opgave at bestille tid til dem, der fik lov til at besøge ham. Han havde kun ganske få opgaver i forbindelse med sagen mod P1. Han havde først korrespondance med F1, derefter med F2 og til sidst med F3.

Tiltalte har supplerende forklaret vedrørende kontakten med [F2], at han i forbindelse med grundlovsforhøret over Person 2 (P2) afbrød en kontakt mellem P2 og F2, hvor han så, at de stod og kyssede hinanden. Han havde usædvanlig meget kontakt med F2, fordi hun ikke havde nogen at støtte sig til. F2 havde det ikke godt og var meget påvirket af sagen de første to-tre uger. Han havde tid til at støtte hende, og han er måske mere end andre den type, der støtter, hvis der er behov. Hans rolle i forbindelse med brev- og besøgskontrollen var at skabe en god stemning. Også kontakten med F2 blev af privat karakter, og han havde bl.a. kontakt med hende i fritiden. Han forsøgte undervejs at få hende til at give ham nogle oplysninger, og han valgte at bruge sin egen telefon for at undgå, at det skulle blive afsløret, at hun eventuelt gav politiet oplysninger, for alle tjenestenumre har de samme første 4 cifre. Jargonen mellem F2 og ham var således, at der var seksuelle undertoner. Sms'en den 9. august 2010 kl. 16.24 om hans massagefantasi skulle have været sendt til hans kone, og derfor skrev han også bagefter, at den ikke skulle have været sendt til hende. Han tændte ikke seksuelt på F2, men hun var en køn pige.

Brev- og besøgskontrollen for P2 sluttede den 6. august 2010, og derefter have han ikke anledning til at have yderligere kontakt med F2. Da F2 fortalte, at P2 havde droppet hende, fortalte han hende, at han var i samme båd. Derfor fortalte han om sin kones utroskab.

Når han i sms'en den 25. juli 2010 kl. 15.01 spurgte, om F2 kunne undvære alt det sjove, er sms'en taget ud af en sammenhæng om, hvad hun manglede i sit forhold, fordi P2 sad inde. De havde et meget frit sprog over for hinanden. F2 bad ham ikke lade være, og hendes sms'er var holdt i samme jargon. Der var undertoner af ønsker om sex i hendes gentagne ønsker om at få lidt tid alene med P2 under besøgene.

Det er rigtigt, at han har kommenteret indholdet af breve fra F2, som han gennemgik. Han tillod sig at komme med kommentarer for at støtte hende. Han mener ikke, at F2 er så uskyldig, som hun forsøger at fremstå. F2 oplyste i korrespondancen, at hun var telefondame i et bordel, og hun færdedes i rockerkredse.

Når han i sms'en af 9. august 2010 kl. 16.50 omtalte en blondine, var det sin kone, han refererede til. Han havde ikke nogen kontakt til F2 mellem den 9. august og den 2.

september 2010. Han forsøgte ikke at udnytte situationen til at opnå seksuel kontakt med **F2**.

Tiltalte har supplerende forklaret vedrørende **F3**, at han ikke vil svare på spørgsmål om **Person 3 (P3)**. Han har deltaget i brevkontrollen vedrørende ham, men har i øvrigt ikke deltaget i behandlingen af hans sag. **F3** har afleveret breve, som tiltalte skulle gennemgå. Han hjalp hende med at få indsigt i en socialsag, og de talte meget om bl.a. deres børn. I forbindelse med sigtelsen mod **F3** tog han foto og fingeraftryk af hende. Han kendte hende ikke i forvejen. Han var ikke bange for, at **P3** skulle få kendskab til hans korrespondance med **F3**. Han havde som bagtanke, at han ville forsøge at få oplysninger fra **F3**, og han ønskede for **F3's** skyld, at **P3** ikke fik kendskab til korrespondancen. **Person 8 (P8)** er et meget højtstående Bandidos-medlem i Danmark. Det var ham, der henvendte sig til politiet om **F3's** korrespondance med tiltalte. Han vidste ikke, at **F3** havde kontakt med ham. **P3** var dengang fuldgældigt Bandidos-medlem.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at han som suspenderet får udbetalt 2/3 af sin løn. Han er desuden tilknyttet to vikarbureauer, hvor han udfører forefaldende, ufaglært arbejde. Han bor alene med sin datter.

F1 har supplerende forklaret, at hun ikke bemærkede noget særligt ved tiltalte i forbindelse med sit kontrollerede besøg hos **P1**. Det var tiltalte, der tog initiativet til, at de udvekslede sms'er med seksuelt indhold. Hun opfordrede på et tidspunkt tiltalte til at tale med sin kone, hvis han havde problemer med sit sexliv. I starten syntes hun, at tiltaltes sms'er var sjove, men hans sms'er blev mere og mere grænseoverskridende. Hun blev rædselsslagen, da han sendte billeder af sin penis. Hun boede da alene med sin 2-årige datter. Hun skrev til ham, at hun var blevet bange, fordi han havde sendt billedet, og han undskyldte så og bad hende slette det. **P1's** første advokat sagde, at korrespondancen ikke var i orden, og at hun skulle gemme sms'erne, så de kunne tage det op, når **P1's** sag var afsluttet. **P1's** anden advokat gav udtryk for det samme.

Hun havde kontakt med enten tiltalte eller **Person 7**, når hun skulle på besøg hos **P1**. Hun husker en episode, hvor tiltalte ringede, mens hun var i Zoologisk Have med sin datter, og hvor hun blev meget fysisk påvirket af hans opkald. Hun forsøgte derefter så vidt muligt at kontakte **Person 7** om besøg hos **P1**. Hun tror, at hun overvejede at afslutte

korrespondancen tidligere, end det skete. Hun overvejede ikke at have et seksuelt forhold til tiltalte.

Hun har ikke tidligere haft et udestående med politiet. Hun tog tiltaltes adfærd som et enkeltstående tilfælde. Hun ville ikke have sms'et med tiltalte på den måde, hvis hun ikke havde været nødt til at have kontakt med ham i forbindelse med besøg hos P1.

P1 og hun havde et åbent forhold, og de blev først kærester i forbindelse med, at han blev varetægtsfængslet. Hun mener, at hun fortalte tiltalte om sit forhold til P1. Foreholdt sms den 10. november 2009 kl. 15.14 bekræftede hun, at hun har skrevet den besked. Det, hun skrev i sms'en den 14. november kl. 13.46, var ikke helt løgn. De var ikke rigtige kærester. Indholdet i sms'en kl. 14.31 er også rigtigt. Hun husker godt, at tiltalte ville skifte telefon. Det var hun ligeglad med. Hun tænkte ikke over, om det skulle betyde, at han ikke længere var i tjeneste. På det tidspunkt var han ikke gået for langt, og hun skulle nok sige fra. Hun troede ikke i sin vildeste fantasi, "at han kunne finde på at sende et billede af sin pik", da hun skrev, om han turde det. Det, at en mand med en magtposition, gjorde det, chokerede hende dybt. Han var jo startet med at true hende og sige, at hun skulle makke ret.

Når hun i en sms opfordrede tiltalte til at slette sine beskeder for at undgå at få en sur kone, var det for at gøre ham tilpas. Det samme gælder sms'erne kl. 19.00, kl. 19.18 og kl. 19.24, hvor hun skrev om pikken. Hun prøvede at holde gode miner og snakkede ham efter munden for at undgå ballade. I sms'en kl. 19.47 snakkede hun også tiltalte efter munden. Hun vidste godt, hvad P1 ville sige, og det tror hun også, at tiltalte vidste. Hun snoede sig, for hun vidste godt, at hverken tiltaltes kone eller P1 ville acceptere det. Hun tænkte meget over, hvad hun skrev, for hun ville gøre tiltalte tilpas og alligevel ikke have noget sammen med ham. Hun husker ikke, om hun spurgte til tiltaltes alder. Når hun har gjort det, er det sikkert for at være venlig og imødekommende. Hun fortalte om sin eksmand for at skifte emne til noget sikrere. Hun husker ikke, hvordan kontakten blev afsluttet. Hun var ikke bange for, at P1 skulle få kendskab til korrespondancen. I korrespondancen den 17. november kl. 8.08 og 8.13 prøvede hun at sno sig, så hun undgik, at politiet kom og tog hendes telefon. Det var P1's sag, hun hentydede til i sms'erne. Hun var bange for, at tiltalte skulle fuske med P1's sag. Hun opfattede det ikke som pjat, selv om det var det, hun skrev i sms'en den 17. november kl. 8.30.

Hun lod sms'erne ligge i telefonen. Hun kunne ikke vise dem til P1 i forbindelse med besøgene, der var kontrollerede. Hun viste ikke sms'erne til Person 7, for han var jo kollega med tiltalte. Hun kontaktede i stedet P1's forsvarere. Hun regnede ikke med, at det ville få betydning for P1's sag, og det var ikke derfor, hun kontaktede forsvarerne. Hun talte med advokat Mona Martens omkring det tidspunkt, hvor sms'erne blev udvekslet. Hun fortalte om sms'erne til advokat Anders Nemeth under et møde på hendes arbejde i Aalborg. Det skete måske en måned efter P1's forsvarerskifte, og advokat Nemeth så i den forbindelse nogle af tiltaltes beskeder. Hun husker ikke hvornår. Vistnok i foråret 2010 havde hun telefonen til reparation, og da blev sms'erne lagt over på et usb-stik. De forblev også i telefonen. Usb-stikket fik advokat Nemeth først i forbindelse med P1's sag ca. ½ år senere. Hun gemte sms'erne, for hun ønskede, at tiltalte skulle stå til ansvar. Hun gjorde det også efter råd fra advokaterne. Hun husker ikke, om hun har forklaret, at hun gemte dem for at sikre sig selv. Hun har nævnt dem over for sin veninde P9 og nogle få andre mennesker. Person 4 var engang medlem af Bandidos. Person 5 er i dag tilknyttet HA. Foreholdt politirapport vedrørende afhøringen af vidnet den 21. september 2010 har vidnet forklaret, at Person 10 ikke har rockerrelationer. Hun husker ikke nærmere om P11. Det er muligt, at hun har fortalt andre om sms'erne. Det er muligt, at Person 4 og Person 5 har ringet til hende om sms'erne. De kommer ikke i hendes hjem.

Person 11 (P11)

Person 9 (P9)

Hun fortalte nok P1 om bøvnl med en betjent, men ikke direkte, hvad det drejede sig om. Det fortalte hun nok, dengang det skete. Foreholdt sin forklaring til politiet den 22. september 2010 har vidnet forklaret, at hun bad begge advokater om at fortælle P1 om det. Hun ved ikke, hvorfor han først fik det at vide på et meget senere tidspunkt. P1 havde bedt hende om at være imødekommende og hjælpe politiet, så godt hun kunne. P1 har ikke over for hende talt om, at oplysningerne kunne gavne hans egen sag.

F2 har supplerende forklaret, at hun skulle aflevere et brev til P2, og at hun i den forbindelse vedlagde et pasfoto. Tiltalte kommenterede fotoet og sagde, at hun kunne blive model. Hun syntes, det var underligt. Hun fik for det meste svar på de spørgsmål, hun stillede til tiltalte. Hun har ikke skrevet tilbage på samme måde til tiltalte, som han har skrevet til hende om sixpack og massagefantasi. Hun syntes, det var superubehageligt, og vidste ikke rigtigt, hvad hun skulle gøre. Hun overvejede at gå til politiet, men tænkte, at de bare ville holde hånden over tiltalte. Hun henvendte sig først til politiet, da hun havde set om noget tilsvarende på forsiden af Ekstrabladet og i Nordjyske. Hun syntes ikke, det var i orden, at tiltalte kommenterede indholdet af hendes breve. Hun

skrev ikke om private forhold til tiltalte, men kun om spørgsmål vedrørende P2. Hun har nok ikke gjort noget for at fortælle tiltalte, at hun ønskede kontakten stoppet. Hun ville ikke have haft kontakt med tiltalte, hvis tiltalte ikke havde været sagsbehandler på P2's sag. Hun kan svagt huske, at tiltalte på et tidspunkt skiftede til et andet nummer. Hun tænkte ikke over det. Hun fortalte P2 om tiltaltes sms'er på et tidspunkt. Det var P2, der spurgte hende om det. Der var vist lidt snak om, at tiltalte havde ry for at være sådan. Korrespondancen stoppede i forbindelse med, at hun og P2 holdt op med at komme sammen. Hun husker ikke hvornår. Det var hendes indtryk, at tiltalte i starten var hjælpsom, men til sidst var han også interesseret i noget andet. Hun går ud fra, at det var sex med hende. Det var mærkeligt.

Det var hende, der kontaktede tiltalte for at få et lift til et besøg hos P2. Hun husker ikke hvornår. På det tidspunkt var der vist kommet nogle af hans sms'er. Det underlige ved turen var nok, at der ikke blev sagt noget. Der skete ikke noget upassende. Hun kan ikke huske, hvornår brev- og besøgskontrollen blev ophævet. Foreholdt sms'en den 6. august 2010 kl. 16.09 kan det godt passe, at kontrollen blev ophævet den dag. Hun husker ikke, at hun havde korrespondance med tiltalte efter den dag. Hun husker ikke, hvad hun har svaret på tiltaltes sms'er den 25. juli kl. 15.48, den 26. juli kl. 13.42 eller den 29. juli kl. 21.21. Hun tror, at hun enten ikke har svaret eller har svaret ok til tiltaltes sms den 6. august kl. 13.54. Hun aner ikke, hvor mange sms'er hun har sendt til tiltalte. Hun kender ikke F1, F2, P3 eller P1. Hun er nu igen kæreste med P2, der er medlem af Bandidos.

F3 har supplerende forklaret, at hun følte sig forurettet over at være blevet kaldt ind på politigården for at få taget fingeraftryk og DNA. Det var en ubehagelig oplevelse, og hun brød sammen og græd. Hun afleverede ofte breve på politigården, hvor så tiltalte eller Person 12 gennemlæste dem, inden de gik videre til P3. Det var kun 1-2 gange, Person 12 modtog hendes breve. Tiltalte kommenterede indholdet af hendes breve. Det var ubehageligt, og det medførte også, at hendes breve fik et andet indhold, hvor hun ikke skrev så meget om følelser. Hun svarede på alle tiltaltes sms'er, for hun turde ikke andet. Hun følte, at hun var i et dilemma, da kun tiltalte kunne kontaktes om besøg hos P3 eller samvær i forbindelse med fremstillinger. Tiltalte kunne være hård. Hun kontaktede ham om konkrete spørgsmål vedrørende P3, men ringede eller sms'ede ikke for at høre, hvordan det gik eller lignende. Hun skrev ikke til tiltalte om sine børn eller om aktindsigt. Tiltaltes sms'er havde seksuelle undertoner. Der var ikke tvivl om, at

det, der foregik, var forkert. Det vidste tiltalte også. Det var hendes indtryk, at han ønskede at have sex med hende. Hun var frustreret og følte sig magtesløs. Der var jo tale om en mand i uniform. Hun turde ikke gå til politiet, for de kan gøre, hvad der passer dem. Hun er en helt almindelig borger. Tiltalte kan ikke have fået indtryk af, at hun var interesseret i ham.

Da hun til sidst gennem en anden fik kontakt til politiet, gjorde hun det for P3's skyld. Hun ville allerhelst have glemt det hele. Korrespondancen stoppede fra den ene dag til den anden. Hun går ud fra, at det hang sammen med, at forholdet blev opdaget i august/sep-tember 2010. Hvis tiltalte ikke havde været en politimand, ville hun have givet ham besked på at pikle af. Tiltaltes adfærd har påvirket hende meget, og den har ændret hendes syn på politiet. Hun opfatter det som krænkende, at tiltalte blandede sig i hendes privatliv og bl.a. kommenterede indholdet af hendes breve til P3, ligesom han kommenterede f.eks. hendes bryster, hårfarve og former. Da hun afgav forklaring til politiet, havde hun ikke sin telefon, og derfor havde hun ikke de bevarede sms'er at støtte sig til. Hun har ikke nævnt sms'erne for andre. Det kan godt være, at hun har nævnt sms'erne over for sin veninde P13, som det fremgår af hendes forklaring til politiet. P8 er præsident for Bandidos i Område 2. Han er P3's kammerat, og P3 fortalte ham om tiltaltes sms'er til hende. Hun husker ikke præcist hvornår, men det var vist i 2010. P8 skriver ikke sms'er til hende. Det var P8 der medvirkede til, at hun fik advokat Pia Nøddebo Jensen som sin advokat. Foreholdt udskrift af sms, modtaget den 13. juni 2010 kl. 11.21, har vidnet forklaret, at det er rigtigt, at P8 har sms'et til hende om en bil. Person 13 (P13)

Person 7 har forklaret, at han tidligere i ca. 10 år har været i afdeling- en for organiseret kriminalitet. Han kender P1 og P3, men ikke P2. Han har bl.a. deltaget i brev- og besøgs kontrol i forbindelse med P1's sag og har masser af gange haft kontakt med F1. Han har været med til at gennem- læse breve fra F2. Han husker ikke, om tiltalte var med til at gennemlæse hendes breve. Vidnet havde den indledende kontakt med pårørende til varetægtsfængslede, indtil opgaverne blev fordelt. Han husker ikke, at der har været noget særligt i kontakten mellem tiltalte og F1. Hun har aldrig sagt noget om det, og han har ikke set noget om det i bre- vene. Person 14 er en kollega, der også deltog i at læse brevene. Han kender ikke meget til sagen mod P3. Han har arbejdet sammen med tiltalte i 3-4 år. Tiltalte har mange kilder i miljøet. Der er regler for, hvordan man har kontakt med kilder, men han deltager ikke selv i dette arbejde. Tjenestetelefoner starter med de samme 4 cifre. Han har

aldrig brugt sin privattelefon til tjenstlige forhold, men der er nok nogle, der af og til gør det for nemheds skyld. Han ved ikke, om det nogle gange sker af hensyn til meddelere.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter bevisførelsen lægger landsretten til grund, at tiltalte var sagsbehandler på straffesagen mod [F2's] kæreste, mens han i forbindelse med sagerne mod [F1's] og [F3's] kærester deltog i brev- og besøgskontrollen. Landsretten lægger endvidere til grund, at det var i denne forbindelse, at tiltalte som politiassistent kom i kontakt med de tre kvinder. Det fremgår af de dokumenterede sms-beskeder, at tiltalte kommenterede indholdet af kvindernes breve til deres varetægtsfængslede kærester, ligesom han kommenterede kvindernes udseende og sendte en lang række beskeder med seksuelt indhold eller klare seksuelle undertoner. Der er ikke grundlag for at antage, at korrespondancen med de tre kvinder har haft til formål at skaffe meddelere i bandemiljøet, og det må have stået tiltalte klart, at kvinderne ikke i den givne sammenhæng opfattede korrespondancen som privat. Herefter og efter de tre kvinders forklaringer tiltræder 5 voterende, at tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 155, 1. pkt., ved at have misbrugt sin stilling som politiassistent og derved at have krænket de tre kvinder. 1 voterende - der er enig med flertallet i den del af tiltalen, der vedrører [F1] - og [F2] - stemmer for at frifinde tiltalte for den del af tiltalen, der vedrører [F3], idet denne voterende ikke ved de dokumenterede sms'er og hendes forklaring anser det for tilstrækkeligt bevist, at tiltalte har gjort sig skyldig i denne del af tiltalen.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, og byrettens skyldafgørelse stadfæstes derfor.

Ved fastsættelsen af straffen lægger landsretten vægt på de samme momenter som byretten. Landsretten lægger desuden vægt på, at tiltalte efter kontakten til [F1] i november 2009 fortsatte sit misbrug over for de to andre kvinder over længere perioder i sommeren 2010, ligesom landsretten lægger vægt på, at tiltalte var sagsbehandler på [F3's] kærestes sag og i den forbindelse skulle afhøre hende. Efter en samlet vurdering stemmer 5 voterende herefter for at forhøje straffen til ubetinget fængsel i 40 dage, mens 1 voterende stemmer for at stadfæste byrettens strafudmåling.

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet, og straffen forhøjes derfor til fængsel i 40 dage.

De juridiske dommere er enige i byrettens afgørelse om tortgodtgørelse og begrundelsen herfor. Afgørelsen stadfæstes derfor.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom ændres, således at straffen forhøjes til fængsel i 40 dage.

I øvrigt stadfæstes byrettens dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

Annette Dellgren

Lisbeth Parbo

Berit Viegard Andersson
(kst.)